

3x3 Madarys i cyti tautiši 3x3 Madaras un citi tautieši

Rēķināt joprojām proti, vai ne? Ja reizina trīs ar trīs, cik sanāk? Kā tad – deviņi! Ludzas 3x3 saietā bija tieši deviņas Madaras. Kopbīdē saaicināt izdevās lielāko daļu – septiņas Madaras, un līdzās puķītēm – arī viens brašs tēvadēls Madars

No kurienes?

Esam saskaitīti. Kopā Ludzas 3x3 ir 354 dalībnieki. Visvairāk no Latvijas – 314, 11 no Krievijas, 10 no ASV, septiņi no Austrālijas, četri no Kanādas, trīs no Ukrainas un pa vienam no Īrijas, Somijas un Luksemburgas. 63 dalībnieki saietā ir pirmo reizi.

Kur dzīvo?

Viskuplāk saietā pārstāvēta Rīga – no Latvijas galvaspilsētas uz Ludzu atbraukuši 109 cilvēki. Itin braši Ludzā sabraukuši arī Ķekavas ļaudis – 26, savukārt no Ikšķiles – 21, no Ludzas – 19, no Rēzeknes – 14, bet no Ogres – 10. Astoņi saietā tautieši atbraukuši no Ādažiem, un tikpat arī no Sanktpēterburgas. Septiņi cilvēki saietā ir no Jelgavas, tikpat daudz no Ozolniekiem, seši gan no Balvu novada, gan Kurmesnes, un pa pieciem no Jūrmalas, Piņķiem un Viesītes.

Ludzas 3x3 Madaras un Madars.

Cik veci?

Vecāki par 70 gadiem saietā ir 14 cilvēki, no 61 līdz 70 gadiem – 19, bet no 51 līdz 60 – 34 ļaudis. Vecumā no 41 līdz 50 gadiem saietā dzīvojas 57 cilvēki, vecumā no 31 līdz 40 – 41, bet vecumā no 21 līdz 30 gadiem šo nedēļu Ludzā pavadīja 17 cilvēki. Bet cik mums kupla jaunā paaudze! Vecumā no 14 līdz 21 gadam saietā ir 52 cilvēki, bet visvairāk no astoņiem līdz 13 gadiem – 68 cilvēki. Daudz ir arī bērnu vecumā no trim līdz septiņiem gadiem – 43, bet vecumā līdz diviem gadiem saietā labumus bauda deviņi bērni. Īsāk sakot, 49% Ludzas 3x3

dalībnieku ir vecumā līdz 20 gadiem. Jaunākajam saietā dalībniekam – pieci mēneši, vecākajam – 88 gadi.

Kādi vārdi?

Visvairāk mums šonedēļ ir Madaru – deviņas (un arī viens Madars), vēl mums ir astoņas Māras, septiņas Ilzes un tikpat Jāņi, seši Andri un sešas Ievas, piecas Kristīnes un piecas Martas, četras Dainas, Katrīnas, Līgas un Uldi, kā arī trīs Aināri, Ances, Dārtas, Ineses, Jēkabi, Juri, Kaspari, Matīsi un Rūdolfi.

Lolita

Dienas rīts

Ko darīsim rīt?

Svētdiena, 16. jūlijs

10.00-10.30 Brokastis

10.40-11.10 Rīta TV

11.10-12.30 Saieta pārspriešana

12.30-13.00 Saieta slēgšana

13.00-13.50 Pusdienas

15.43-19.30 Vilciens uz Rīgu

Nākamā gada saieti

Nākamgad Latvijā 3x3 saietus rīkos Anna Gobzeme-Nulle un Guntis Nulle Limbažos un Eduards un Ieva Krūmiņi Koknesē.

Alus ievirzes lielais paldies

Alus ievirze no sirds pateicas ievirzei Zīmē viegli par pārsteidzoši oriģinālajām un personīgajām alus etiķetēm. Skaisti!

Sveicam!

Šodien, 15. jūlijā, dzimšanas dienu svin Nils Ulass, bet vārdadienu svin Egija Krūmiņa un Henriks Rokpelnis.

Rīt, 16. jūlijā, dzimšanas dienu svinēs Magone Sirvide, vārdadienu svinēs Elza Hermīne Cekule un Liepa Dzimtā.

Uorpus kastis Latgolā

Ārpus kastes Latgalē

Uz pēdējo Apvārsni bija sabraukuši divi viesi – Eiropas parlamenta viceprezidents Roberts Zile, kā arī Viesturs Kairiņš – teju vietējais, arī Dailes teātra galvenais režisors. Saruna bija par to, ko vajadzētu darīt Eiropā, lai dzīve būtu labāka Ludzā.

Spraigo diskusiju vadīja saietā un arī Politikas ievirzes vadītājs Ansis Bogustovs, veiksmīgi pamanīdams gan āķīgos jautājumus, ko uzdeva lietpratēji, gan arī parasto cilvēku paceltās rokas. Dažus jautājumus viņš ar savas ievirzes dalībniekiem jau bija apspriedis un sagatavojis iepriekš.

Kas vajadzīgs Ludzai? Vai vilciens, kas pieturētu katrā Latgales pilsētā, vai tomēr labāk liela ātrgaitas šoseja? Roberts Zile stāsta, ka Eiropā domājot, ka elektroauto un ar ūdeņradi darbināmi kravas auto būtu tas, kas noderētu vislabāk. Viņš solīja, ka līdz 2030. gadam tiks pabeigts RailBaltica, kas drāzīsies uz Eiropu ar 250 km/stundā, savukārt,

ja gribot ātrvilcienu uz Ludzu, jāveic pētījums, jo dzelzceļa sliedes jāpārtaisa uz Eiropas platumu.

Tikmēr Viesturam Kairiņam šķiet, ka skats no viņa mājas loga nekuriem esot tas, kas viņam pēc smagas darba dienas Rīgā patīkot ciši lobi: “Man tukšums patīk!” Nekas, ka agrāk tur bijušas tik daudzas sātas, bet tagad palikušas vien divas. Lūgdams auditoriju viņu nenošūt, režisors ierosināja domāt *out of box* un ieteica legalizēt Latgalē marihuānas audzēšanu, geju laulības ar noteikumu, ka laulību zvērests jādod latgaliski: “Tad jūs redzētu, cik daudzi jaunieši te pārceltos uz dzīvi!”

Kad sarunās iesaistījās auditorija, atklājās dažādi skatupunkti. Marika atklāja, ka piemēram, tautastērpa identitāti veido mala – krekla piedurkņu maliņas, apkaklīte, kas visas ir malas. Arī Latgale ir mala, kas veido tautas identitāti. Tikmēr Vineta ieteica padomāt, ko katrs cilvēks var aizvest no Latgales mājās. Ilga gan saka: te nav ne mala, ne centrs, bet gan ieilgusi robežsituācija – turklāt jau kopš 1934. gada!

Tīna

Myusu sāta saītā

Mūsu mājas saietā

Visu istabiņu vārdi saietā ir arī tautu nosaukumi. Lūk, kādās mājās Ludzas 3x3 dzīvojam!

Suiti. Lībieši. Sēļi. Kašubi. Kurši. Vendi. Balti. Leti. Prūši. Kursenieki. Austrumu Galindi. Rietumu Galindi. Jātvigi. Senprūši. Jātvingi. Ķelti. Leiši. Luci. Sāmi. Žemaiši. Augštaiši. Romi. Kriviči. Sēļi. Sarmati. Karšuvieši. Skalvji. Gaujas Līvi. Daugavas Līvi. Goti. Vandaļi. Gepidi. Burgundi. Rugiji. Flāmi. Frīzi. Nadruviani. Notangi. Pogesaniāņi. Prūši. Barti. Somi. Latvieši.

Saieta ģimenes

Austrālijas 3x3 ir intīmāka gaisotne. Uldis Ozoliņš ir cienījams 3x3 veterāns no Austrālijas – Austrālijas 3x3 padomes priekšsēdis. Uldis ir 3x3 saimē kopš pagājušā gadsimta 80-ajiem gadiem un kopš tiem laikiem vadījis divus saietus Austrālijā. “Tā ir importprece no rietumiem,” viņš saka. “Toreiz 3x3 sapulcējās tie, kuri ne tik ļoti pielāgojās tā brīža latviešu sabiedrībai un savu politisko uzskatu dēļ bija brīvdomātāji.”

Austrālijā viņa pienākums ir atrast saietu vadītājus. “Cenšamies atrast katram citus, lai atkārtotos pēc iespējas retāk,” saka Uldis. “Lielākā starpība ir tā, ka mums ir intīmāka gaisotne un varam noslēguma vakarā sēdēt pie viena kopgalda, baudot vīnu un našķus.” Ar gadiem arvien grūtāk esot atrast roku ieviržu vadītājus, arī ar galvas ievirzēm neiet tik gludi, jo, piemēram, ir izaicinājums atrast cilvēku, kas prastu pastāstīt par latviešu literatūras zinātni. “Tad mums jāmeklē papildspēki no Latvijas – divus lektoros varam piesaistīt ar Kultūras ministrijas atbalstu.”

Uldim Ludzas 3x3 ir ceturtais saiets Latvijā. Iepriekšējais saiets bija 2019. gadā Vecpiebalgā. 2015. gadā Priekullos viņš bija atvedis līdzīgu toreiz 14 (tagad 22) gadus vecos dēlu Finn, kurš Skolu jaunatnes Dziesmu un deju svētkos pārstāvēja Austrālijas latviešu dziedātājus. “Viņš toreiz apmeklēja ievirzi No pušiem par vīriem (man pat bija bailes no viņiem!), Jaunatnes klubu (par to ziņas uz ārpusi netika izpaustas) un spēlēja Zolīti. Jociģākais bija pēc tās nometnes dzirdēt dēlu sakām: “Zini, es šeit varētu dzīvot!””

Izzinot dzimtas saknes, plānot nākotni. Kerija ar meitu Šarloti (9) šurp atbraukusi no Maskavas. “Biju dzirdējusi par šo nometni, kad dzīvoju Latvijā, bet vienmēr domāju, ka tā ir ārzemju latviešiem,” atceras Kerija. Viņa jaunībā apgūvusi dažādas rokdarbu prasmes, pat uzsūvusi tautastērpu, uzaudusi Krustpils un Lielvārdes jostas, bet tad intereses mainījās, un te viņa atgriezies atmiņās par to laiku: “Dažādos roku darbus esmu apgūvusi, tāpēc šeit izvēlējos Dzimtas pētišanu un Mūsu spēka avotu ievirzi, kamēr Šarlote darbojas ar mālu un darināja smilšu gleznas.”

Kerija priecājas, ka šeit daudz runā par savām dzimtām, saknēm, to, no kurienes esam nākuši, lai apzinātos nākotni – kurp ejam. “Rokoties uzvārdos, gēnos, dzimtas kokos, gūstam spēku, ar ko plānot savu nākotni,” domā Kerija, kuras vecmamma no mammas puses reiz dzīvojusi Baltinavas apkaimē, bet dzimta līdz ar padomju okupāciju visas plašās senču zemes un īpašumus pazaudējusi.

Pastāvīgi dzīvojot ārzemēs, Kerija mēģina uzturēt latviešu valodu – darbojas Maskavas latviešu skoliņas Vecāku padomē, kur bērni mācās valodu, tautas dejas un dziesmas. “Protams, tik dziļi un pamatīgi, kā šeit, to neviens nedara. Te esam, lai sajustu Latvijas enerģētiku: var ticēt vai neticēt, bet tā piemīt gan zemei, gan dzimtas ģenētikai.” Liels prieks Kerijai ir par to, kā Šarlote te atvērusies un neapmulsa ne TV kameras priekšā, ne pie Brīvās kameras, runādama latviski.

Ai, jel, manu vieglu prātu! Ilmārs Mežs ar sievu Jantu šo slaveno grupas *Jauns Mēness* dziesmu savulaik pierakstīja folkloras vākšanas ekspedīcijās. Mežu ģimenē izaudzināti seši bērni, bet no Bierīpmuižas Rīgā uz Ludzas 3x3 Ilmārs atbraucis ar diviem jaunākajiem – Kalvi (11) un Martu (8). “Tautastērpu skatē, kas notika Dziesmu un deju svētku ietvaros un kur saņēmām galveno balvu, bija retais gadījums, kad bijām ieradušies visa ģimene – bieži katrs aizņemts savās darīšanās,” stāsta Ilmārs. Tautastērpu darināšana ir sievas Jantas mūža darbs, bet viņa aizņemties dēļ no nometnes jau aizbraukusi. “Janta darbojas folkloras kopā “Saucējas”, un šī viņai bija ļoti darbīga un svarīga vasara: ne tikai pati dziedāja svētku dalībnieku kori, bet sauca visam lielajam korim Sēlijas dziesmu, kā arī uzvarēja tērpu skatē.”

Ludzas 3x3 Mežu ģimenei varētu būt kāds piektais saiets. Viņi bijuši arī Austrālijas un divreiz ASV 3x3. “Spēlēšanās, dauzīšanās un draudzēšanās ir liela daļa saieta – tas ir svarīgi bērniem, viņi ātri iekļaujas vienaudžu vidū,” uzskata Ilmārs. “Abi bērni dodas uz Vilku mācību, robotiku un bija arī Meža virtuvē. Man pašam patika klausīties Apvāršņa viesu lekcijas – gan Māru Neikenu par etniskajām kopībām no antropoloģiskā skatījuma, gan Raivi Apsīti par zaļalģēm, gan skatīties filmu par Jāni Šteinhaueru. Jo īpaši interesanti bija klausīties jautājumus no zāles un pārrunas par šiem jautājumiem!” Kalvim un Martai mīlākā saieta vieta ir rotaļu laukums, bet patika arī Vilku mācībā taisīt lokus, karogu spēle un nīkšanās uzspēlēt Uno.

Mežu ģimenes ciltskokā baznīcas grāmatās neesot atrodamas ziņas par citu tautu piemaisījumiem – ne pašam, ne sievai. “Tomēr nesen uzzināju, ka mans vectēvs – tēvatēvs, kas manu tēvu uzaudzina – nav viņa bioloģiskais tēvs. Pēc DNS testa atklājās, ka mani senči atrodami arī Lietuvā.”

Tina

Eistyns dzygys ir dzišmu dailinīks

*Īstens dejas un dziesmu
mākslinieks*

Ludzas 3x3 saietā dančus spēlē
arī Ēriks Zeps.

Myusu ar Ēriku vaira kai 10 godus gorajā i cišajā draudzeībā pilneigi nasatyc, ka itys i myusu pyrmais saīts kūpā. Tūlaik, kod sasaudraudziejom, siežūt kūpā autoškolys sūlā, sovā storpā suokumā čiuļuojom, bet tod Ēriks syta dyuri gol-dā i sacieja – nā! Nu ituo breiža tikai latgaliski!

Ērika praktiskais padoms

Katru rītu pamostoties vispirms sakārto sevi un savu māju, un tikai tad ej kārtot pasauli. Viss ir tā, kā tu jūties – pasaule nav ne laba, ne slikta. Tā ir tāda, kādu to redzi – ja gribēsi redzēt negāciju pilnu, tās tev arī tiks dotas. Es tā negribu.

Man patīk pasauli redzēt foršu – kā ballīti, tāpēc es visu redzu pozitīvās krāsās.

Ērikam šis ir piecpadsmitais – jubilejas saiets. Tūliņ arī mēģināsim atšķetināt, kā viņš te vispār nokļuva. Pirmais saiets Ērikam bija Priekuļos, ko vadīja Ieva un Eduards Krūmiņi. Jautājot, kā gan viņi iedomājās paaicināt Ēriku, izrādījās, ka tā biju es, Evika, kas kaut kad sen, sen biju Ievai un Eduardam stāstījusi par brīnišķīgo postfolkloras grupu *Rikši* un foršo Ēriku, kas tai galvenais. Jau pirmajā danču spēlēšanas vakarā uz skatuves kopā ar Ilgu Reiznieci Ēriks saprata, ka danči nav vienkārši kustība konkrētā solī, bet gan sevis ielikšana citu enerģijas uzlādēšanā. Jau pēc pirmajiem dančiem māsas Bitīnieces aizrunāja Ēriku jau uz nākamo nometni Pelčos, un tā rats sāka ripot.

Par to, ka Ēriks muzicē un ir folklorā, paldies jāsaka vidusskolas laikā nepmeklētajām mūzikas stundām. 12. klasē Ēriks bija pārliecināts, ka būs ģeogrāfs. Vēl bija varianti par ārstu, aktiera

Latviešu – latgaliešu vārdnīca

Ruods – priecīgs
Rūštis – pucēties
Rūtuotuojs – ligotājs (Jāņos)
Spaidzivuošona, nūceja – cerība
Spaits – stars
Ceists – šķīsts
Sulikuotīs – draiskoties
Kaiteitis – spēlētis
Svātra – nojauta, nojausma
Ceidari – koncentriski riņķi uz ūdens virsmas
Susātivs – dzīvas būtnes ēna
Pakrieslis – priekšmeta, nedzīvas būtnes ēna

vai filologa profesiju, bet, tā kā uz mūzikas stundām netika iets, skolotāja, kas zināja visu Ērika talanta spēku, nolika viņu fakta priekšā – vai nesekmīga atzīme, vai jābrauc uz starptautisko mūzikas olimpiādi. Tā viņš aizbrauca, bet tur katrs, kas Ēriku izdzirdēja, sāka viņam draudēt – sak', nedod, Dievs, neturpināsi karjeru mūzikā! Kā smeļ Ēriks, citu cilvēku viedoklis vienmēr ir ļoti svarīgs, tāpēc viņš tā arī darījis.

Evika

4 personīgi jautājumi

1. Kas pirmais nāk prātā, dzirdot vārdu Latgale?

Pirmais – mājas, proti, Varakļāni. Otrais – pirts. Latgalē pirti var sēdēt pliki dažādu ragu cilvēki, un sarunāties kā līdzīgs ar līdzīgu. Tā te ir ikdiena – svarīgākais ir nevis tas, kas tu esi, bet gan tas, kāds tu esi.

2. Kura vieta Latgalē noteikti jāredz?

Man ļoti mīļš ir Stradu kalns pie Rāznas, bet tas ir privātpašums. Rāzna. Lielais Liepu kalns – augstākais punkts, kur vari pabūt Latvijā. Ir jāpabraukā. Tepat Ludzas tuvumā ir Istra – vecticībnieku ciems, kur arī ir tāds ļoti interesants pakalns, kuru no trim pusēm ieskauj ezers. Latgale pietiekami skaļi nepozicionē savu skaistumu, bet ir jāaizbrauc uz maziem ciemiem un ideālā gadījumā jāuzrunā kāds vietējais, kas parāda apkārtni. Kā jau Latgalē, tevi ikviens pabaros, padzirdīs un izguldīs.

3. Kura latgaliešu dziesma būtu jāiemācās?

Kāda no daudz balsīgajām – *Sadzīduosim mes, muosenis vai Sadzīduosim mes, bruoleiši*, vai *Atīt zūsis klaiguodamys*, jo ar tām Latgale visiem izgriež pogas – šis ir mūsu tradicionālais mantojums. Citur Latvijā arī ir tādas dziesmas, bet ne tik lielā mērā – nav tik daudz paveidu, variantu, repertuāra. Arī, kad paraugāties folkloras aprindās, izņemot Rīgu, Latvijā ir krietns folkloras un etnogrāfisko ansambļu pārsvars. Kāpēc Latgalei ir raksturīga daudz balsība? Tāpēc, ka cilvēkiem te patīk būt ciešāk kopā. Salīdzinot ar citiem novadiem, Latgales mūzikai un muzikantiem ir raksturīgi, ka esam emocionālo galējību cilvēki – mums ir vai nu pavisam skumja mūzika, vai arī izteikti priecīga, kaut kas pa vidu mums neeksistē.

4. Kāda ir atziņa, pie kuras tu būtu gribējis nonākt ātrāk?

Visu tver vieglāk, mierīgi un ar lielāku pārliecību par sevi, jo vienas patiesības nav, katram tā ir sava.

Daudzynuojums

Daudzinājums

Ar Saules mūža vēlējumiem Latvijai un apliecinājumu, ka esam stipri savās vērtībās un garā, 3x3 saieta tautieši piektdienas vakarā devās cauri pilsētai uz Ludzas pilsdrupām, lai daudzinātu tautas.

Daudzinājumam saposušies. Goda drānas, ziedu vainagi un līdzņemti dzīpari ziedojumam.

Gājiens. Tā priekšplānā – Ludzas 3x3 saieta saimnieki Ansis un Jolanta.

Cauri pilsētai. Ielas, pa kurām devās Daudzinājuma dalībnieki, policija bija slēgusi.

Ugunskurs. Kad iziets cauri goda vārtiem un lāpu ugunim aplis attīrīts, laiks iedegt uguni.

Ziedojums. Ineses Krūmiņas ugunij atdotajai jostai sekoja arī citu ziedotie dzīpari.

Nākotnes pieskāriens. Silts, gaišs un mīlestības pilns.

Jaunatne. “Man nav bail, ka mūs kāds salauzis, bet reizēm ir bail, ka pēc 300 gadiem no mums var palikt tikai nosaukums uz istabiņas durvīm,” teica Inese Krūmiņa. Par laimi, mums ir nākotne – mūsu jaunatne.

Izdziedājām. Ratstā vēl, nopļāvām div' pļaviņas sarkanā āboliņa, rudzu vārpa noziedēja, bet saucējs sauca pie Daugavas, kam abas malas mūžam nesadalās.

Tautu sasaukšanās. Saieta istabiņu nosaukumiem bija izvēlēti dažādu tautu vārdi, kas satikās Daudzinājumā.

Dzeltenā Kleopatra

● Par Siliņu

Daudzi 3x3 saimes jauniešiem var nezināt, kas ir Uldis Siliņš, kam Nīkšānā velta dziesmas, un nometnē vēl ir arī Purviems jeb Purs. 3x3 iesaukas (arī Kleopatrai) deva Uldis Siliņš – dramaturgs, režisors, aktieris un vienkārši fenomenāls cilvēks no Austrālijas jeb no turienes, kur dzīvo kājām gaisā.

Mēs abi ar Uldi bijām un, cerams, joprojām esam ilggadēji 3x3 dzeltenās lapas apskatnieki, bet Purs – 3x3 kartes autore un karikatūriste. Kad Ludzas 3x3 satiku Puru, prasīju, kur tad mūsu Siliņš, kopējais mūža draugs? Ludzā nav! Purs atbildēja, ka Ludzā viņš nav gan, bet karoti nolikt netaisās. Dzīvo pa Rīgu. Tomēr pat pašu Siliņu ķēris laika zobs. Uldis dzīvojoties pa māju, ārā neiet un taisoties braukt uz Latviju. Uz jautājumu, kur tad tagad esam, atbildot: “Ak, jā, esam Latvijā! Tad braucam uz Austrāliju!” Ja vēlaties apciemot Uldi, laipni lūgti, tikai nenāciet lielā kompānijā. Telefonu Uldis vairs nelieto, bet pie datora pa naktīm gan sēž. Tāds, lūk, vēstījums! Guļošā Kleopatra sūta kvēlus sveicienus savam teātra krusttēvam, arī guļošam Uldiņam! Arī visiem 3x3niekiem savējiem!

● Uz redzēšanos!

Jūsu kopējo apsveikumu aploksnē ar lillā lenti, kas jau pa gabalu izstaroja mīlestību, bija arī skaisti noformēta piezīmju lapa *Kleopatra stāstī*, gan bez idejas autora vārda... Der padomāt, arī tāpēc, ka daži literāti un draudzenes mani jau gadiem mudina sākt rakstīt. Izskatās, ka pienācis brīvais laiks, kas vienmēr pietrūcis. Šķiroties no 3x3 Ludzā, novēlu to pašu arī jums, mīļie – mazie un lielie. LAI TOP! Viss labais, kas jau darās, kas uzsākts, kas iecerēts!

Zaglis

Piektdienas zagli uzvarēja Katrīna Zelīņa un Artūrs Landsbergs.

Vakar Ludzā notikusi neregistrēta 3x3 dalībnieku ievirze Kā iepirkties humpalās? Lauris Cekuls esot mērījis dzeltenu samta kleitu. Uī, atvainojamies – kļūda! Tā tomēr esot bijusi Laura Skušķe, nevis Lauris.

Atrasto mantu kastes piedāvājums ļoti šaurs un nepārdomāts. Ej, kad gribi,

skaties, cik gribi – sieviešu drēbju tur nav vispār. Sestdienas rītā bija strauji sarucis arī vīriešu apģērbu klāsts. Gatis Kubliņš gribēja atrast sev kādu džempe-rīti, bet... kaste bija pazudusi.

Saieta avīze *Rūžēna* plāno izdot nākamā gada kalendāru jūlija mēnesim. Ja kāds grib, lai viņam vārdadiena ir saieta nedēļas, atveriet maciņu.

Ievirzēs Mūsu mājās viss notiek

Joprojām visās malās viss top un notiek – līdz pat sestdienas izstādei un tirdziņam.

Tautas pētniekiem beidzot viss ir skaidrs.

Seno ādas apavu darināšana.

Vilku mācības loki gatavi.

Tautietīši aug griezdamies.

Ievirzē Sav(a)s tautas tērps.

Smilšu stāstī izstāstīti.

Top raganu vainagi.

Redaktores paldies

Rūžēnu kopa, baroja, laistīja un pieskatīja Lolita Lūse, Tina Sidoroviča, Evika Muizniece, Līga Andersone un Madara Kalniņa. Meitenes, no manis, redaktores, paldies un buča katrai! Paldies arī visiem, kas koč viņu *Rūžēnas* ziedlapiņu uzpuceja. Par pēdējo avīzes numuru paldies sūtu Dīvam un Edžum – viņi zina, par ko. Lai top!